

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 67/20

Luxembourg den 11. juni 2020

Dom i de forenede sager C-262/18 P og C-271/18 P
Kommissionen og Den Slovakiske Republik mod Dôvera zdravotná
poist'ovňa a.s.

**Domstolen stadfæster Europa-Kommissionens afgørelse om, at
sygeforsikringselskaber, hvis virksomhed er undergivet den slovakiske stats
kontrol, ikke er omfattet af EU-statsstøttereglerne**

Dom, hvorved Retten tog et søgsmål rettet mod denne afgørelse til følge, ophæves

Med dommen i sagen Kommissionen og Den Slovakiske Republik mod Dôvera zdravotná poist'ovňa (forenede sager C-262/18 P og C-271/18 P) af 11. juni 2020 ophævede Domstolen (Store Afdeling) Rettens dom af 5. februar 2018, Dôvera zdravotná poist'ovňa mod Kommissionen¹ og traf endelig afgørelse i sagen ved at frifinde Kommissionen i det annullationssøgsmål, der var blevet anlagt af det slovakiske sygeforsikringselskab Dôvera zdravotná poist'ovňa a.s. (herefter »Dôvera«) til prøvelse af Kommissionens afgørelse af 15. oktober 2014 vedrørende den statsstøtte, der angiveligt var blevet ydet til to sygeforsikringselskaber af Den Slovakiske Republik (herefter »den omtvistede afgørelse«)². Domstolen stadfæstede hermed sin praksis om, at statsstøttereglerne ikke kan anvendes på sygeforsikringselskaber, der er undergivet statslig kontrol inden for rammerne af en social sikringsordning, der forfølger et socialt formål og gennemfører solidaritetsprincippet.

I 1994 gik den slovakiske sygeforsikringsordning fra et enhedssystem med et enkelt statsstyret sygeforsikringselskab over til en pluralistisk model med både offentlige og private selskaber. I henhold til en slovakisk lovgivning, der trådte i kraft den 1. januar 2005, skulle disse selskaber, uanset om de var statsejede eller privatejede, være oprettet som privatretligt aktieselskab med vinding for øje. I perioden fra 2005 til 2014 havde personer, der var bosiddende i Slovakiet, valget mellem en lang række sygeforsikringselskaber, herunder Všeobecná zdravotná poist'ovňa a.s. (herefter »VšZP«) og Spoločná zdravotná poist'ovňa a.s. (herefter »SZP«), som fusionerede den 1. januar 2010, og hvori den slovakiske stat er eneaktionær, samt Dôvera og Union zdravotná poist'ovňa a.s., hvis aktionærer er enheder i den private sektor.

Efter en klage, der var blevet indgivet den 2. april 2007 af Dôvera vedrørende statsstøtte, som angiveligt var blevet tildelt SZP og VšZP af Den Slovakiske Republik, indledte Kommissionen en formel undersøgelsesprocedure. I den omtvistede afgørelse fastslog Kommissionen imidlertid, at den virksomhed, som SZP og VšZP udøvede, ikke var af økonomisk karakter, og at selskaberne derfor ikke var virksomheder som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, således at de af klagen omfattede foranstaltninger ikke kunne udgøre statsstøtte. Det annullationssøgsmål, som Dôvera anlagde til prøvelse af denne afgørelse, blev taget til følge af Retten, bl.a. med den begrundelse, at Kommissionen ikke havde foretaget en korrekt anvendelse af begreberne »virksomhed« som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF og »økonomisk aktivitet« i forhold til VšZP og SZP.

Kommissionen og Den Slovakiske Republik iværksatte to appeller til prøvelse af Rettens dom ved Domstolen, som anførte, at det forbud, der er fastsat i artikel 107, stk. 1, TEUF, udelukkende vedrører virksomheders aktiviteter, eftersom begrebet »virksomhed« omfatter enhver enhed, som udøver økonomisk virksomhed, uanset denne enheds retlige status og dens finansieringsmåde.

¹ Rettens dom af 5.2.2018, Dôvera zdravotná poist'ovňa mod Kommissionen ([T-216/15](#), ikke trykt i Sml., EU:T:2018:64).

² Kommissionens afgørelse (EU) 2015/248 af 15.10.2014 om foranstaltningerne SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN) gennemført af Den Slovakiske Republik for Spoločná zdravotná poist'ovňa, a.s. (SZP) og Všeobecná zdravotná poist'ovňa, a.s. (VZP) (EUT 2015, L 41, s. 25).

Ved at fastslå, at den virksomhed, som VŠZP og SZP udøvede inden for rammerne af den slovakiske obligatoriske sygeforsikringsordning, hvis egenskaber svarer til egenskaberne ved en social sikringsordning, der forfølger et socialt formål og gennemfører solidaritetsprincippet, og som er undergivet statslig kontrol, var af økonomisk karakter, begik Retten en række retlige fejl.

I denne forbindelse præciserede Retten, at det med henblik på at vurdere, om en aktivitet, der udøves inden for rammerne af den slovakiske obligatoriske sygeforsikringsordning, er af ikke-økonomisk karakter, navnlig skal efterprøves, om og i hvilken udstrækning den pågældende ordning kan anses for at gennemføre solidaritetsprincippet, og om aktiviteten for det forsikringsselskab, der forvalter ordningen, er undergivet statslig kontrol.

På baggrund af disse betragtninger anførte Domstolen, at i modsætning til det af Retten fastslåede kan det forhold, at der foreligger en vis konkurrence på kvaliteten og omfanget af udbuddet i den slovakiske obligatoriske sygeforsikringsordning, såsom muligheden for forsikringsselskaberne for at udbyde gratis supplerende ydelser til de forsikrede og de forsikredes ret til frit at vælge deres sygeforsikringsselskab og til at skifte selskab en gang om året, ikke rejse tvivl om, at den virksomhed, der udøves af forsikringsselskaberne inden for rammerne af en ordning, der gennemfører solidaritetsprincippet, og som er undergivet statslig kontrol, har en social og solidarisk karakter. Hvad angår det forhold, at der foreligger en vis konkurrence mellem disse selskaber med hensyn til deres indkøb, tilføjede Domstolen, at med henblik på at bedømme karakteren af en enheds aktivitet kan den virksomhed, der består i køb af produkter eller tjenesteydelser, ikke adskilles fra den brug, der efterfølgende gøres af produkterne, da det er den økonomiske eller den ikke-økonomiske karakter af den efterfølgende anvendelse af det købte produkt, der bestemmer karakteren af den pågældende enheds virksomhed.

Idet Retten med urette fastslog, at de nævnte elementer af konkurrence kunne afkræfte den sociale og solidariske karakter af den af VŠZP og SZP udøvede virksomhed, tog Domstolen Kommissionens og Den Slovakiske Republiks appeller til følge og ophævede den appellerede dom. Idet Domstolen endvidere fandt, at tvisten var moden til påkendelse, og at der skulle træffes endelig afgørelse, foretog Domstolen dernæst en undersøgelse af det af Dôvera anlagte annullationssøgsmål til prøvelse af den omtvistede afgørelse.

I denne forbindelse anførte Domstolen, at tilslutningen til den slovakiske sygeforsikringsordning er obligatorisk for alle personer, der er bosiddende i Slovakiet, at bidragenes størrelse fastsættes ved lov og står i forhold til de forsikredes indkomster og ikke den risiko, som de udgør som følge af deres alder eller sundhedstilstand, og at alle disse forsikrede har ret til de samme minimumsydelser, der er fastsat ved lov, således at der ikke foreligger nogen direkte forbindelse mellem størrelsen af det bidrag, der betales af den forsikrede, og størrelsen af de ydelser, der leveres til den forsikrede. Endvidere fastsætter den pågældende ordning ligeledes, eftersom forsikringsselskaberne er forpligtet til at garantere sygeforsikringsdækning til alle personer, der er bosiddende i Slovakiet, som anmoder herom, uanset den risiko, der kan følge af alder eller sundhedstilstand, en mekanisme for udligning af omkostninger eller risici. Den pågældende forsikringsordning har således ifølge Domstolen alle solidaritetsprincippets kendetegn.

Efter at have fastslået, at den slovakiske obligatoriske sygeforsikringsordning ligeledes er undergivet statslig kontrol, anførte Domstolen endvidere, at det forhold, at der foreligger konkurrenceelementer inden for rammerne af denne ordning i forhold til de sociale, solidariske og lovgivningsmæssige træk, har sekundær betydning, og at muligheden for forsikringsselskaberne for at efterstræbe, anvende og udlodde overskud er nøje reguleret af retlige forpligtelser, der har til formål at opretholde rentabiliteten og kontinuiteten af den obligatoriske sygeforsikring.

På baggrund af samtlige disse betragtninger fastslog Domstolen, at Kommissionen i den omtvistede afgørelse med føje kunne konkludere, at den slovakiske obligatoriske sygeforsikringsordning forfølger et socialt formål og gennemfører solidaritetsprincippet under statslig kontrol. Det var derfor ligeledes med rette, at Kommissionen fastslog, at VŠZP's og SZP's virksomhed inden for denne ordning ikke var af økonomisk karakter, og at disse selskaber følgelig ikke kunne kvalificeres som virksomheder som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

BEMÆRKNING: En dom eller kendelse afsagt af Retten kan appelleres til Domstolen. Appellen er begrænset til retlige spørgsmål og har principielt ikke opsættende virkning. Såfremt den kan antages til realitetsbehandling og er begrundet, ophæver Domstolen Rettens afgørelse. I tilfælde af, at sagen er moden til afgørelse, kan Domstolen selv træffe endelig afgørelse i tvisten. I modsat fald hjemviser Domstolen sagen til Retten, der er bundet af den afgørelse, som Domstolen træffer i appelsagen.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127